

*Uit het boek “Als de Dieren spreken konden”, Christiane Beerlandt : Addendum.
U mag van deze tekst één exemplaar afdrukken voor strikt persoonlijk gebruik.*

De Hommel

Hommel stelt o.a. voor: je weg vinden via het openstaan voor de taal van het allerhoogste in jezelf, en tevens loslaten, uit je laten stromen, datgene wat ‘afval’ voorstelt. Ook de resten na of tijdens een transformatieproces. De mogelijkheid in een wezen om uit te scheiden (letterlijk ook: op toilet) datgene wat nog de resten zijn van een heel verterings- en bewerkingproces. Ontdoe je ervan, zegt hommeltje.

Hij vraagt je niet steeds weer te keren naar vraagstukken over het verleden, maar vanuit het nu, met klare blik, de zaken te bezien, te herbezien, teneinde weer een stap voorwaarts verder te kunnen zetten;

Hommel staat ook voor: je met hoofd en gedachten ergens totaal kunnen ingooien, in totale overgave en vertrouwen. Hij is als de mens die beschikt over een intense hoeveelheid geestesenergieën, is bereid deze toe te spitsen op de essentie. Een geconcentreerde golf op het hoofd als ware hij de oude Indiaan. Hommel vraagt hierbij om stevig je waarde en mankracht te beseffen, de energieën op intense manier in te zetten.

Hij maant je aan die sterke energieën in je hoofd te concentreren, ahw met twee stevige antennes te richten, om te kijken, te ontvangen, te vinden, uit te zenden. Stem je af op je omgeving, word het onderliggende gewaar door je innerlijke zintuigen te richten. Wàt dien je op te vangen, wat moet je horen, zien, voelen? Wat wil het leven in jou je duidelijk maken?

“Breek de perziksteen in je open. Leg de ziel van de dingen bloot en kijk naar de kern. En vooral : wees niet bang de pit van je eigen wezen open te stellen, in ontvouwing. Durf je vleugels spreiden, toon je hartsgevoel, geef jezelf aan jezelf en toon je aan het Leven. Durf je in ‘naaktheid’ (veelal figuurlijk) te tonen en open je voor het levenslicht.

Mogelijk heb je je zopas afgesloten, heel ‘toe’, je verbergend, soms wel gekwetst met een steen op je maag. Ontdoe je van deze harde afgeslotenheid en keer je naar het licht van de zon. Open je, weet dat het mooi is in je; en zo er nog een aanwezigheid is van donkere, boze gedachten, van een soort van gekwetst willen verbergen, bevreesd voor wat de anderen je weer zouden kunnen aandoen, bang om je ziel bloot te leggen en klappen te moeten incasseren, wel verwijder dit dan uit jezelf. Sluit je niet op in een cocon: je mag best aangesloten zijn op je kern, maar zonder je af te sluiten van de buitenwereld, van goede mensen. Dit vraagt een omkering soms, een ontbolstering van een oude hardere ik. Kom in zachtheid tot jezelf en durf je te openen voor het leven, voor datgene wat het Leven jou wil geven. Wees niet bang om gekwetst te worden: immuniteit groeit naarmate jij jezelf als goed en mooi gaat aanzien, als waardevol vanbinnen en vanbuiten. Zelf-liefde is de automatische bescherm-energie.

Neem je intens dicht in jezelf, in je lichaam, als in een verdiepte toestand van ‘zijn’ en laat van hieruit jouw mogelijkheden zich openlijk manifesteren. Verzet je niet tegen deze openheid, deze eerlijke zelf-manifestatie en stop je gevoelens niet achter een stolp. Kom naarbuiten met je gaven, je levensgevoel, je inhoud. Geef jezelf aan het leven, geef het leven aan jezelf.”

Christiane Beerlandt, Als de Dieren spreken konden : addendum
ISBN 9789075849363 (hardcover) – ISBN 9789075849370 (softcover)

© Beerlandt Publications BVBA, Nazareth, België

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvuldigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Stop jij je weg? Veroordeel jij je in min of meerdere mate? Kom dan nu tot de ontdekking dat je een prachtig mens bent, dat jij je helemaal niet weg hoeft te stoppen voor het leven. Hommel vraagt je dit in te zien om je vervolgens in alle bereidheid open te stellen voor het leven. Aanzie jezelf als een beloftevol, goed mens, als iemand die 'er voor uit' mag komen wat en wie hij waard is. Allesbehalve jezelf verbergen in min of meerdere mate, jezelf, je inhoud en je vorm als IK-de-mens niet weg te stoppen. Eerlijke zelfvertoning gevraagd, een ontmanteling, een jezelf tonen, heel natuurlijk, 'zoals je bent'.

Ontmoet je lieve brave Hommel op je pad, dan zal hij je vragen : "Besef jij wel hoe uniek je bent? Hoe mooi, om het even hoe, wanneer je maar eerlijk leeft vanuit jezelf? Hoe mooi je bent in je lichaamsvorm, in je lichaam, uniek en aan geen ander gelijk? Groot of klein, dik of dun, met een specifieke skelet- en vleesstructuur als goddelijk stukje 'natuur'?"

In de mensenwereld wordt er te veel gekeken naar 'normen' en 'mode', naar dit hoort zo en dat hoort zus te zijn. Maar Hommel veegt dit alles van de kaart en vraagt je te kijken naar de échte schoonheid, de échte waarde van jezelf, van jouw specifieke lichaam: in dankbaarheid jezelf te voelen, te beleven, 'hoe' je er ook uitziet. Schoonheid van het leven toont zich in elke goede mens, in duizenden varianten. Twijfel er nooit aan dat je mag zijn zoals je bent en geniet er van jouw uniekheid te beleven, te demonstreren wanneer gevraagd door het leven, in gezonde fierheid jouw ik te openbaren, zolang jij je maar afstemt op liefde, op je hart, en je niet toont in 'schijn', in een schijnlichaam zoals opgelegd door de maatschappij, door een schijn-stemmetje in jezelf, want dat vindt onze Hommel in zijn natuurlijke zijnsstaat maar lelijk.

Tot een groter besef komen, in dankbaarheid, van de schoonheid van jezelf als schepsel binnen de Natuur van het leven. Een blijheidsgevoel omwille van het feit dat je bent wie je bent, zoals je bent, als lichamenlijk en inhoudrijk. Zoals zachte ronde Hommel ons zijn schatten toont, zijn lijf, steeds bereid zijn schoonheid met jou te delen. Niet in het minst beschaamd om zichzelf. Gezonde fierheid, dankbaarheid om elke vezel van zijn gezellige lichaam.

"Blij om te mogen bestaan als ik-de-blijde-hommel. En jij, Mens ? Maak jij jezelf en de anderen ook zo gelukkig? Kom ermee naarbuiten: toon je in al je glorie, vanuit je eerlijke, authentieke aard. Jezelf niet verbergend, integendeel: de waarde van je inhoud-in-vorm beseffend, overtuigd van je zuivere schoonheid, deel jij dit geluk met anderen. En besef je hierin nog een transformatie te moeten doorvoeren, duikel dan nu in jezelf en laat oude negatieve overtuigingen omtrent jezelf achter.

Richt je eventjes inwaarts, als in de bloem van je eigen wezen, ontdek daar de kernschoonheid van het leven, van jezelf, en tover je om in absolute blijheid om 'jezelf', om wie je bent en zoals je bent, naar ziel en vorm. Een levende manifestatie van de schoonheid van het Leven, in gezonde fierheid. Durf te zijn wie je bent, durf je te tonen als ik, in jouw unieke schoonheid, zoals die IS in jou, als uniek wezen. Vergelijk jezelf met niemand, manifesteer je ongegeneerd en prachtig zoals jij als 'jij' eerlijk bent. Een andere schoonheid dan deze waarheidsmanifestatie in jouw natuur bestaat er niet."

Christiane Beerlandt, Als de Dieren spreken konden : addendum
ISBN 9789075849363 (hardcover) – ISBN 9789075849370 (softcover)

© Beerlandt Publications BVBA, Nazareth, België

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvuldigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.